

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 34.

Vydána dne 17. listopadu 1952.

Cena Kčs 9.—.

OBSAH:

(58.—63.) 58. Zákon o povolávání náhradníků poslanců Slovenskej národnej rady. — 59. Zákon o uzavírání manželství s cizinci. — 60. Zákon o Československém Červeném kříži a o užívání znaku, odznaku a názvu Červeného kříže. — 61. Zákon o námořní plavbě. — 62. Zákon o rybářství. — 63. Nařízení o zřízení vysoké školy ruského jazyka v Praze.

58.

Zákon

zo dňa 29. októbra 1952

o povolávání náhradníků poslanců
Slovenskej národnej rady.*)

Národné shromáždenie Československéj republiky usnieslo sa na tomto zákone:

Čl. I.

Ustanovenie § 10 zákona č. 168/1948 Sb., o doplnení Slovenskej národnej rady podľa výsledku volieb do Národného shromáždenia, sa mení a zneje:

„§ 10.

(1) Ak sa uprázdni mandát, povoláva sa za poslanca Slovenskej národnej rady náhradník z osôb uvedených na listine, zostavenej Ústredným akčným výborom Slovenského národného frontu. Náhradníka povoláva povereník vnútra na návrh Ústredného akčného výboru Slovenského národného frontu.

(2) Do listiny sa môžu pojať iba osoby voľiteľné do Národného shromáždenia.

(3) Listina musí obsahovať meno, priezvisko, zamestnanie a bydlisko všetkých náhradníkov. K listine treba pripojiť vlastnoručne podpísané vyhlásenie všetkých náhradníkov, že so svojím zaradením na listinu súhlasia a že sú voliteľní (odsek 2).

(4) Povolanie náhradníka vyhlási povereník vnútra v Úradnom vestníku.“

*) Úřední české znění vyhlášeno v Příloze Sbírky zákonů na str. 7.

Čl. II.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra.

Gottwald v. r.
Dr. John v. r.
Zápotocký v. r.
Nosek v. r.

59.

Zákon

ze dne 29. října 1952

o uzavírání manželství s cizinci.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

K uzavření manželství občana s osobou, která nemá československé státní občanství, je třeba souhlasu ministerstva vnitra nebo orgánu jím pověřeného. Bez tohoto souhlasu manželství nevznikne.

§ 2.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr vnitra.

Gottwald v. r.
Dr. John v. r.
Zápotocký v. r.
Nosek v. r.

60.

Zákon

ze dne 30. října 1952

o Československém Červeném kříži a o užívání znaku, odznaku a názvu Červeného říše.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Československý Červený kříž získává a vychovává pracující lid k účasti na plnění zdravotních úkolů a k mezinárodní solidaritě pracujících v duchu socialistického humanismu, bojuje proti nebezpečí válek a přispívá tak k upevnění světového míru.

§ 2.

Československý Červený kříž je jedinou státem uznanou organizací Červeného kříže na území Československé republiky; je dobrovolnou organizací podle zákona ze dne 12. června 1951, č. 68 Sb., o dobrovolných organizacích a shromážděních, a řídí se ve své činnosti vlastním organizačním řádem.

§ 3.

Československý Červený kříž plní zejména tyto úkoly:

1. organizuje školení dobrovolných pracovníků v první pomoci, organizuje a provádí všestrannou zdravotnickou přípravu obyvatelstva, pomáhá orgánům státní správy v národní transfusní službě, v organisování a provádění hygienických a protiepidemických opatření, zdravotnické výchovy lidu a pomoci obyvatelstvu při živelních pohromách, vydává publikace a časopisy a plní další zdravotní a sociální úkoly, které mu svěřuje stát;
2. působí jako výlučně uznaná národní pomocná organizace vojenské zdravotnické služby podle ženevských úmluv ze dne 12. srpna 1949, o zlepšení osudu raněných a nemocných příslušníků ozbrojených sil v poli, o zlepšení osudu raněných, nemocných a trosečníků ozbrojených sil na moři, o zacházení s válečnými zajatci a o ochraně civilních osob za války.

§ 4.

(1) Prostředky k plnění svých úkolů získává Československý Červený kříž z členských příspěvků, z výnosů vlastních akcí, z darů a dědictví; stát poskytuje Československému Čer-

venému kříži na jeho činnost každoroční příspěvek.

(2) Osvobození Československého Červeného kříže od daní, poplatků a dávek včetně cla upravují zvláštní předpisy.

§ 5.

(1) Ministerstvo zdravotnictví vykonává dozor na činnost Československého Červeného kříže a na jeho hospodaření; působnost ministerstva vnitra podle zákona č. 68/1951 Sb. zůstává nedotčena.

(2) Podrobnosti upraví ministerstvo zdravotnictví v dohodě se zúčastněnými ministerstvy.

§ 3.

(1) Užívání znaku a odznaku Červeného kříže (červeného kříže v bílém poli), jakož i názvu „Červený kříž“ se v době míru i v době ozbrojeného konfliktu řídí ustanoveními ženevských úmluv ze dne 12. srpna 1949. Totéž platí o užívání ostatních znaků a názvů chráněných uvedenými úmluvami.

(2) V době míru smějí v rámci těchto úmluv užívat znaku, odznaku a názvu Červeného kříže pouze:

- a) Československý Červený kříž a jeho organizační složky v mezích svého organizačního řádu,
- b) zdravotnická služba branné moci a jiných ozbrojených sborů,
- c) mezinárodní organizace Červeného kříže a její personál, pokud vykonávají svou činnost na území Československé republiky s povolením vlády,
- d) jiné orgány a osoby s výslovným souhlasem Československého Červeného kříže pro vozidla, užívaná jako ambulance a pro stanice první pomoci určené výhradně k ošetřování raněných a nemocných.

§ 7.

Zrušuje se zákon č. 479/1929 Sb., o ochraně znaku a názvu Červeného kříže.

§ 8.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr zdravotnictví v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. Jöhn v. r.

Zápotocký v. r.

Plojhar v. r.

61.**Zákon**

ze dne 29. října 1952
o námořní plavbě.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

HLAVA I.**Úvodní ustanovení.****§ 1.**

Účel zákona.

Československá plavba námořní slouží především plánovanému rozvoji československého hospodářství a zvyšování životní úrovně obyvatelstva; stát proto řídí a upravuje námořní plavbu v souladu se zásadami lidově demokratického zřízení a v souhlasu s mezinárodními úmluvami a zvyklostmi.

§ 2.

Státní dozor.

Ministerstvu dopravy přísluší dozor nad tím, aby námořní plavba pod československou vlajkou byla provozována v souladu s ustanoveními tohoto zákona a předpisy podle něho vydanými. Za tím účelem může vydávat příkazy a zákazy, jakož i činit jiná vhodná opatření.

§ 3.

Podnikání v oboru námořní plavby.

Provozovat námořní plavbu pro obecné dopravní potřeby mohou jen podniky, které jsou k tomu zmocněny zvláštními předpisy, nebo podniky, jež k tomuto účelu zřídí ministr dopravy v dohodě s ministrem zahraničního obchodu vyhláškou v Úředním listě. Přitom rozhodne o jejich formě, vymezení jejich rozsah a určí způsob jejich činnosti.

§ 4.

Provozovatel lodi.

Provozovatelem lodi je ten, kdo provozuje plavbu lodi svým jménem bez ohledu na to, zda je vlastníkem lodi či zda ji provozuje na základě smlouvy s vlastníkem nebo na jiném právním podkladě.

§ 5.

Rozsah působnosti zákona.

(1) Ustanovení tohoto zákona platí pro lodi plující pod československou vlajkou.

(2) Není-li jinak ujednáno, použije se na smlouvy o námořní přepravě předpisů, které budou vydány podle tohoto zákona, jestliže alespoň jedna strana je československým občanem nebo československou právnickou osobou.

(3) Ve sporech o rozdělení odměny za poskytnutí pomoci mezi provozovatele lodi a její posádku, jakož i mezi členy posádky, platí předpisy státu, pod jehož vlajkou plula loď, která poskytla pomoc.

HLAVA II.**Námořní loď.****Oddíl 1.**

Právo plout pod československou vlajkou.

§ 6.

Československé lodi námořní.

(1) Československé lodi námořní jsou lodi, jimž bylo uděleno právo plout pod československou vlajkou a jež jsou zapsány do československého námořního rejstříku, po případě lodi, pro něž byl vydán prozatímní průvodní list (§ 8).

(2) Právo plout pod československou vlajkou může být uděleno jen lodím, jejichž vlastníkem nebo provozovatelem je:

- a) československý stát,
- b) československá právnická osoba,
- c) československý občan.

§ 7.

Lodní certifikát.

Právo plout pod československou vlajkou uděluje ministerstvo dopravy pro každou loď zvláštním povolením (lodní certifikát).

§ 8.

Prozatímní průvodní list.

(1) Dokud nebyl vydán lodní certifikát a dokud loď nebyla zapsána do československého námořního rejstříku, smí plout pod československou vlajkou, jen byl-li jí vydán prozatímní průvodní list.

(2) Prozatímní průvodní list může být vydán v naléhavých případech, jestliže jsou splněny předpoklady § 6 odst. 2. Vydává jej československý zastupitelský úřad.

(3) Prozatímní průvodní list platí nejdéle po dobu jednoho roku.

§ 9.

Zánik a odnětí práva plout pod československou vlajkou.

(1) Právo plout pod československou vlajkou **zaniká**, nejsou-li již splněny podmínky § 6 odst. 2.

(2) Ministerstvo dopravy může kdykoliv odejmout právo plout pod československou vlajkou.

Oddíl 2.

Zápis lodí do námořního rejstříku.

§ 10.

Námořní rejstřík.

(1) Loď, které byl vydán lodní certifikát, se zároveň zapisuje do námořního rejstříku. Vede jej ministerstvo dopravy.

(2) Ministerstvo dopravy může osvobodit lodí do 20 rejstříkových tun od povinnosti zápisu do rejstříku. V takovém případě vydá o tom osvědčení s výslovným vymezením účelu plavby; toto osvědčení nahrazuje rejstříkový list.

§ 11.

Jméno lodí.

(1) Každá československá námořní loď má své jméno, jež se musí zřetelně lišit od jmen ostatních lodí zapsaných v československém námořním rejstříku.

(2) Jméno lodí a jeho změny schvaluje ministerstvo dopravy.

§ 12.

Domovský přístav.

Pro československé lodí námořní je domovským (rejstříkovým) přístavem Praha.

§ 13.

Způsobilost lodí k plavbě.

(1) Do námořního rejstříku mohou být zapsány jen lodí, jichž způsobilost k námořní plavbě je prokázána osvědčením o způsobilosti k plavbě, které vydává ministerstvo dopravy.

(2) Ministerstvo dopravy může nařídít přezkoušení způsobilosti lodí k plavbě.

§ 14.

Cejchování lodí.

Před zápisem do námořního rejstříku musí být loď **cejchována** a její rozměry doloženy výměrným listem, jež vydá ministerstvo dopravy.

§ 15.

Zápisy v námořním rejstříku.

(1) V námořním rejstříku se zapisují o lodí tyto údaje:

- a) jméno,
- b) doba a místo stavby,
- c) rozměry,
- d) hrubá prostornost,
- e) způsob pohonu,
- f) účel, jemuž loď slouží,
- g) vlastník, po případě provozovatel,
- h) právní závady vážnoucí na lodí,
- i) důvod a datum výmazu lodí z rejstříku.

(2) Kromě uvedených skutečností mohou být zapisovány do námořního rejstříku i jiné údaje, jež stanoví ministerstvo dopravy.

(3) Předmětem zápisu jsou i změny skutečností uvedených v předchozích odstavcích.

§ 16.

Rejstříkový list.

O zápisu lodí do námořního rejstříku vydá ministerstvo dopravy rejstříkový list.

§ 17.

Způsob zápisu.

(1) Zápisy do námořního rejstříku se konají na návrh nebo z úřední povinnosti.

(2) Návrh na zápis je povinen učinit vlastník, po případě provozovatel lodí. Může jej učinit i jiná osoba, osvědčí-li právní zájem a dokáže-li skutkový podklad dostačující k vykonání zápisu.

(3) Soudy, úřady a jiné orgány jsou povinny neprodleně oznamovat ministerstvu dopravy rozhodnutí a skutečnosti, které se vztahují na zápisy v rejstříku.

§ 18.

Účinky zápisu vůči osobám třetím.

(1) Jakmile byl zápis v námořním rejstříku proveden, nikdo se nemůže omlouvat jeho neznalostí.

(2) Osobě jednající v důvěře v rejstříkový zápis nemůže ten, v jehož věci k zápisu došlo, namítat, že zápis se nesrovnává s pravdou.

§ 19.

Veřejnost námořního rejstříku.

Do námořního rejstříku může každý nahlížet a vyžádat z něho úřední opisy nebo potvrzení.

§ 20.

Předpisy o řízení v rejstříkových věcech.

Podrobnější předpisy o zápisech do námořního rejstříku, jeho vedení a veřejnosti vydá ministr dopravy v dohodě s ministrem spravedlnosti.

Oddíl 3.

Lodní listiny.

§ 21.

Povinnost mít lodní listiny.
kových věcech.

(1) Loď musí mít s sebou:

- a) lodní certifikát, po případě prozatímní průvodní list (§§ 7 a 8),
- b) rejstříkový list (§ 16), po případě osvědčení podle § 10 odst. 2,
- c) výměrný list (§ 14),
- d) osvědčení o způsobilosti k plavbě (§ 13),
- e) seznam lodní posádky (§ 27),
- f) lodní deník,
- g) strojní deník (u lodí se strojním nebo motorickým pohonem),
- h) zdravotní deník,
- i) osvědčení o nejmenší výšce volného okraje, jež vydává ministerstvo dopravy.

(2) Kromě listin uvedených v předchozím odstavci musí mít:

- a) loď přepravující více než 12 cestujících povolení k přepravě cestujících, jež vydává ministerstvo dopravy,
- b) loď, která má radioelektrickou stanici vysílací či přijímací, povolení ke zřízení a provozování stanice a deník radioelektrické služby.

(3) Doklady uvedené v předchozích odstavcích musí být na lodi v originále.

(4) Ministerstvo dopravy může pro některé druhy lodí stanovit výjimky a úlevy z povinnosti mít lodní listiny uvedené v odstavcích 1 a 2.

§ 22.

Vedení deníků a ostatních lodních listin.

(1) Seznam lodní posádky a lodní deník vede velitel lodi.

(2) Strojní a zdravotní deník, jakož i deník radioelektrické služby jsou vedeny za dozoru velitele lodi.

(3) Formu lodních listin a podrobnější předpisy pro jejich vedení stanoví ministerstvo dopravy.

(4) Lodní, strojní a zdravotní deník, jakož i deník radioelektrické služby uschovává provozovatel lodi po tři roky ode dne posledního zápisu do nich. Po uplynutí této lhůty se odevzdávají deníky do úschovy archivu ministerstva dopravy.

Oddíl 4.

Právo vlastnické a zástavní k lodi.

§ 23.

Smlouvy o převodu vlastnictví a zřízení práva zástavního.

(1) Smlouvy o převodu vlastnického práva a o zřízení práva zástavního k lodi musí být písemné.

(2) K platnosti těchto smluv je zapotřebí schválení ministerstva dopravy.

(3) K převodu vlastnictví k zastavené lodi je zapotřebí souhlasu zástavního věřitele.

§ 24.

Zápis do námořního rejstříku.

Přechod vlastnictví a zřízení zástavního práva k lodím zapsaným do rejstříku nabývají účinnosti zápisem do námořního rejstříku, a u lodí plujících s prozatímním průvodním listem záznamem na tomto listě.

HLAVA III.

Lodní posádka.

Část 1.

Ustanovení společná.

Lodní posádka.

§ 25.

(1) Lodní posádku tvoří velitel lodi (kapitán), velitelský sbor a lodní mužstvo.

(2) Kromě velitele lodi jsou členy velitelského sboru palubní, strojní a radiotelegrafní důstojníci, dále lodní lékař a hospodář. Všichni ostatní členové lodní posádky náleží k lodnímu mužstvu.

§ 26.

(1) Za členy lodní posádky československé námořní lodi mohou být ustanoveny osoby, které jsou československými občany a jsou k výkonu prací, pro něž jsou ustanoveny, tělesně i duševně schopné a odborně způsobilé. Výjimky, pokud jde o státní příslušnost členů posádky, povoluje ministerstvo dopravy.

(2) Ministerstvo dopravy v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a jednotnou odborovou organizací stanoví podrobnosti, zejména:

- a) za jakých podmínek mohou být za členy lodní posádky československé námořní lodi během cesty ustanoveni též občané jiných států;
- b) podmínky přijímání a propouštění, jakož i ostatní podmínky pracovního poměru členů lodní posádky;
- c) podmínky, jimž musí vyhovovat členové lodní posádky s hlediska jejich odborné způsobilosti;
- d) řád pro službu na československých námořních lodích.

§ 27.

Seznam lodní posádky a osobní doklady.

Každý člen lodní posádky musí být zapsán do seznamu lodní posádky. Mimo to musí mít námořnickou knížku vydanou podle předpisů státu, jehož je občanem. Ministerstvo dopravy stanoví podrobnosti o vzoru, způsobu vedení a kontroly seznamu lodní posádky, o vydávání, vyplňování a kontrole námořnických knížek, jakož i o dalších dokladech, které musí mít členové posádky.

Část 2.

Velitel lodi.

Oddíl 1.

Práva a povinnosti při vedení lodi.

§ 28.

Správa a vedení lodi.

(1) Veliteli lodi přísluší správa lodi včetně jejího nautického vedení, jakož i právo použít všech opatření nezbytných k bezpečnému provedení plavby a k udržení pořádku na lodi.

(2) Velitel lodi je zejména povinen:

- a) vést loď podle platných předpisů, jakož i pravidel a zvyklostí uznávaných všeobecně v námořní plavbě;
- b) pečovat o to, aby loď byla ve stavu způsobilém k provedení plavby;

- c) pečovat o to, aby veškerá zařízení na lodi odpovídala předpisům o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci;
- d) dbát, aby na lodi byly veškeré listiny předepsané pro loď, lodní posádku a náklad;
- e) učinit všechna opatření nutná k odvrácení jakékoliv škody hrozící lodi nebo osobám a věcem, které jsou na lodi.

§ 29.

Zajištění důkazů při nehodě.

(1) Dojde-li k nehodě lodi nebo nákladu nebo přihodí-li se jiná mimořádná událost, musí o tom velitel lodi k zajištění důkazů podat neprodleně zprávu (námořní protest) v nejbližším přístavu československému zastupitelskému úřadu, po případě příslušnému místnímu úřadu, není-li v tomto přístavu československý zastupitelský úřad nebo není-li možno jej zastihnout. Se zprávou velitel lodi předloží současně k nahlédnutí lodní deník.

(2) Zpráva musí obsahovat vyličení všech závažných událostí, zejména úplné a přesné vyličení nehody, a uvést prostředky, jichž bylo použito k odvrácení nebo zmenšení škody.

(3) Zprávu podá velitel lodi za součinnosti členů lodní posádky, kteří jsou povinni vypořádat o svých pozorováních podle pravdy.

§ 30.

Opatření při neodvratné zkáze lodi.

Jestliže podle názoru velitele lodi hrozí lodi neodvratná zkáza, dá velitel příkaz, když byla učiněna všechna opatření k záchraně cestujících, aby členové lodní posádky opustili loď. Velitel sám opustí loď poslední, musí však učinit všechna možná opatření k záchraně lodních listin, map, cenností a pokladní hotovostí.

§ 31.

Zabavení a společné rozdělení potravin.

(1) Dojde-li během plavby k vyčerpání zásob potravin a není-li možno opatřit je jinak, je velitel oprávněn použít za náhradu nezbytného množství potravin náležejících jednotlivým osobám na lodi nebo přepravovaného zboží pro společnou výživu.

(2) Podrobnosti stanoví ministerstvo dopravy.

§ 32.

Poskytování pomoci.

Velitel lodi, který obdržel nouzový signál nebo objevil na moři osobu v nebezpečí, je

povinen, může-li to učinit bez vážného nebezpečí pro svou loď, její lodní posádku a jiné osoby, které jsou na lodi, poskytnout jiným lodím nebo osobám v tísni veškerou pomoc podle okolností možnou.

§ 33.

Použití lodivodů.

Velitel lodi je oprávněn vžít, pokládá-li to za nutné, na svou loď na účet provozovatele lodi lodivoda i v místech, kde použití lodivoda podle platných předpisů není povinné.

§ 34.

Styk s československými zastupitelskými úřady.

Je-li v přístavu, do něhož připlula československá námořní loď, československý zastupitelský úřad, je velitel lodi povinen hlásit mu příjezd lodi, předložit mu na požádání příslušné lodní listiny k nahlédnutí a vyzoomět jej zavčas o odjezdu lodi.

Oddíl 2.

Poměr k osobám na lodi.

§ 35.

(1) Všechny rozkazy velitele lodi, vydané v mezích jeho oprávnění, musí být bezpodmínečně splněny všemi členy lodní posádky, jakož i cestujícími a všemi ostatními osobami na lodi.

(2) Velitel lodi použije nezbytných opatření proti osobám na lodi, které nesplnily rozkaz. Ohrožuje-li taková osoba bezpečnost lodi nebo osob anebo věcí na lodi a nelze-li toto nebezpečí jinak odvrátit, je velitel lodi oprávněn umístit ji ve zvláštním prostoru. Za nezákonný postup odpovídá velitel lodi podle československého trestního zákona.

(3) Velitel lodi může ukládat členům lodní posádky kázeňské tresty a v případě nutnosti zprostit některéhokoliv člena lodní posádky výkonu služby.

§ 36.

Opatření při spáchání trestného činu.

(1) Spáchal-li někdo na československé námořní lodi čin trestný podle ustanovení československého trestního zákona, je velitel lodi povinen:

a) učinit neprodleně opatření nutná podle okolností k tomu, aby bylo pachateli zabráněno vyhnout se odpovědnosti a aby nebyly zhlazeny stopy trestného činu,

b) vystěchnout svědky a provést jiné úkony, jichž je třeba k zajištění důkazů,

c) sepsat o činu podrobný zápis, který podepíše kromě velitele alespoň dva členové lodní posádky.

(2) Pro provedení opatření a úkonů uvedených v odstavci 1 písm. a) a b) platí přiměřeně ustanovení trestního řádu o vyhledávání.

(3) Zápis uvedený v odstavci 1 písm. c) odevzdá velitel lodi spolu se svědeckými protokoly a předměty majícími vztah k trestnému činu československému zastupitelskému úřadu, v jehož obvodu leží nejbližší přístav, do kterého loď připluje. Zastupitelský úřad určí, ve kterém přístavu má být pachatel odevzdán příslušnému místnímu úřadu.

§ 37.

Opatření při narození a úmrtí na lodi.

(1) O každém narození nebo úmrtí na lodi je velitel povinen sepsat zápis za účasti dvou svědků. K zápisu o úmrtí se připojí soupis majetku, který měl zemřelý na lodi. Velitel lodi je povinen učinit opatření pro úschovu majetku zemřelého. Zápis o narození a zápis o úmrtí na lodi spolu s majetkem zemřelého odevzdá velitel lodi československému zastupitelskému úřadu.

(2) Podrobnosti stanoví ministerstvo dopravy v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady.

Oddíl 3.

Poměr k provozovateli lodi a k zájemcům na nákladu a na přepravném.

Poměr k provozovateli lodi.

§ 38.

(1) Velitel lodi je oprávněn činit jménem a na účet provozovatele lodi všechny právní úkony, k nimž při použití lodi k účelu, pro který je určena, obvykle dochází.

(2) Není-li v místě jiného zástupce provozovatele lodi, může velitel lodi žalovat a být žalován pro nároky, vyplývající z právních úkonů uvedených v odstavci 1.

(3) K prodeji nebo zastavení lodi, k podstoupení závazků směnecných, k vybrání pohledávek z přepravních smluv a k sjednání půjček nebo jiných úvěrových obchodů je velitel lodi oprávněn jen na základě výslovného zmocnění provozovatele lodi.

§ 39.

(1) Nastane-li na cestě neodkladná potřeba peněz na opravu lodi, doplnění výstroje, vydržování lodní posádky a vůbec pro pokračo-

vání v cestě, je velitel lodi oprávněn, není-li možno vyčkat pokynů provozovatele lodi nebo jeho zástupce, prodat:

- a) postrádatelkou výstroj lodi s výjimkou speciálních výstrojních předmětů,
- b) část zásob potravin, které není zapotřebí pro výživu lodní posádky a cestujících,
- c) část nákladu nebo celý náklad.

(2) Tato opatření mohou být provedena jen s povolením československého zastupitelského úřadu, má-li sídlo v přístavu zastávky lodi nebo je-li dána možnost vyžádat si jeho souhlas telegraficky.

(3) Velitel je povinen zvolit taková opatření, která jsou pro provozovatele lodi a zájemce na nákladu nejméně tíživá.

§ 40.

Poměr k zájemcům na nákladu a na přepravném.

(1) Velitel lodi je oprávněn jménem a na účet zájemců na nákladu a na přepravném učinit vše, co je nutné k odvrácení nebo zmenšení škod, které jim hrozí. Je-li to možné, vyžádá si od těchto zájemců pokyny a o všech učiněných opatřeních je vyrozumí.

(2) Není-li v místě jiných zástupců zájemců na nákladu a na přepravném, může velitel lodi žalovat a být žalován pro nároky, vyplývající z právních úkonů uvedených v odstavci 1.

§ 41.

Omezení oprávnění velitele lodi.

Omezí-li provozovatel lodi nebo zájemce na nákladu nebo na přepravném oprávnění velitele lodi, stanovená v tomto oddíle, je toto omezení účinné vůči osobám třetím, jen pokud o něm věděly.

Část 3.

Ostatní členové lodní posádky.

§ 42.

Práva a povinnosti členů lodní posádky a jejich poměr k veliteli lodi, pokud nevyplývají z ustanovení tohoto zákona nebo jiných platných předpisů, upravuje řád pro službu na československých lodích námořních [§ 26 odst. 2 písm. d)].

HLAVA IV

Námořní přeprava.

§ 43.

(1) Zásady podmínek, za kterých plavební podniky provozují námořní přepravu pro

obecné dopravní potřeby, stanoví ministerstvo dopravy v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady vyhláškou v Úředním listě.

(2) Při tom mohou být převzaty zásady mezinárodních zvyklostí v námořní přepravě i tehdy, odchylují-li se od vnitrostátních předpisů.

HLAVA V.

O společné havarii.

§ 44.

Společnou havarii se rozumějí škody, které vzniknou tím, že se úmyslně a účelně učiní mimořádné oběti nebo výdaje pro záchranu majetkových hodnot ze společného námořního nebezpečí.

§ 45.

Rozvrh společné havarie.

Společná havarie se rozvrhuje mezi loď, přepravné a náklad poměrně podle jejich hodnoty.

§ 46.

Podrobná ustanovení.

Podrobnosti stanoví ministerstvo dopravy v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady vyhláškou v Úředním listě. Při tom mohou být převzaty zásady mezinárodních zvyklostí v námořní plavbě i tehdy, odchylují-li se od vnitrostátních předpisů.

HLAVA VI.

Odpovědnost při srážce lodí.

§ 47.

(1) Při srážce námořních lodí je povinen nahradit škodu provozovatel lodí, z jejíž viny srážka nastala, a to i tehdy, došlo-li ke srážce zaviněním lodivoda.

(2) Byla-li srážka způsobena náhodou, nebylo-li možno ji odvrátit nebo nelze-li zjistit její příčinu, nese škodu ten, kdo ji utrpěl.

§ 48.

(1) Byla-li srážka zaviněna více loďmi, odpovídají provozovatelé těchto lodí poměrně podle míry zavinění; nelze-li míru zavinění zjistit, odpovídají rovným dílem.

(2) Za škody způsobené třetím osobám ublížením na zdraví nebo usmrcením odpovídají provozovatelé lodí, které srážku zavinily, rukou společnou a nerozdílnou. Kdo zaplatil více, než na něho podle odstavce 1 připadá, má postih vůči ostatním.

§ 49.

(1) Velitel každé z lodí zúčastněných na srážce je povinen po srážce poskytnout pomoc druhé lodi, může-li tak učinit bez vážného nebezpečí pro svou loď, její posádku a cestující.

(2) Je také povinen, pokud je to možné, oznámit druhé lodi jméno a domovský přístav své lodi, jakož i názvy míst, odkud a kam loď pluje.

(3) Provozovatel lodí neodpovídá za škodu, která vznikla tím, že velitel lodí nesplnil povinnosti uvedené v předchozích odstavcích.

§ 50.

Ustanovení této hlavy platí i pro srážku námořní lodí s vnitrozemní lodí. Totéž platí v případech, kdy loď provedením nebo opomenutím nějakého manévru anebo nešetřením předpisů způsobila škodu druhé lodi, osobám a věcem, které jsou na lodi, i když nedošlo ke srážce.

HLAVA VII.

Odměna za poskytnutí pomoci.

§ 51.

(1) Kdo úspěšně poskytne pomoc námořní lodi, jež je v nebezpečí, má nárok na přiměřenou odměnu. Totéž platí pro vzájemné poskytnutí pomoci mezi loďmi námořními a vnitrozemními.

(2) Poskytnutím pomoci se rozumí pomoc nebo zachraňování lodí nebo osob a věcí, které jsou na lodi, nebo činnost směřující k zachování nároku na přepravné nebo jízdné.

§ 52.

Odměna přísluší lodi poskytující pomoc, i když patří témuž vlastníku jako loď, která je v nebezpečí.

§ 53.

Odměna nepřisluší:

- a) vlečné lodi za poskytnutí pomoci vlečené lodi, jestliže jde jen o splnění povinnosti vyplývající ze smlouvy o vlečení,
- b) osobám, které poskytly pomoc proti výslovnému a odůvodněnému zákazu velitele lodí, která je v nebezpečí.

§ 54.

Kdo zachránil lidský život, má nárok na slušný podíl z celkové odměny příslušející zachráncům lodí a majetku na ní.

§ 55.

(1) Odměna za poskytnutí pomoci zahrnuje odměnu za služby zachránců včetně provozovatele lodí, která poskytla pomoc, a všechny náklady vzniklé poskytnutím pomoci, jakož i náhradu za uschování zachráněného majetku.

(2) Odměna nesmí přesahovat hodnotu zachráněného majetku.

§ 56.

(1) Výši odměny určí úmluva stran, a nedojde-li k dohodě, soud.

(2) Soud na návrh některé ze stran zruší nebo změní úmluvu o odměně za poskytnutí pomoci, uzavřenou v době a pod vlivem nebezpečí, které hrozilo lodi, jestliže zjistí, že ustanovení této úmluvy nejsou spravedlivá.

(3) Soud určí odměnu s přihlédnutím k okolnostem případu, zejména k výsledku záchrany a poskytnutí pomoci, k práci a zásluhám zachránců, k nebezpečí, jemuž byli vydáni zachráněná loď a její cestující, posádka a náklad, jakož i zachránci a zachraňující loď, k vynaloženému času, vzniklým výdajům a škodám, k případné odpovědnosti zachránce vůči osobám třetím, k jiným rizikům, k ceně majetku, který byl v nebezpečí, jakož i ke zvláštnímu určení lodí poskytnuvší pomoc. Kromě toho soud přihlédne k ceně zachráněných věcí.

(4) Soud může odměnu snížit nebo odeprít, zjistí-li, že zachránci svou vinou přivodili nutnost poskytnout pomoc nebo se dopustili krádeže, zatajení nebo jiné nepoctivosti.

(5) Ustanovení odstavců 1 a 3 platí přiměřeně i pro rozdělení odměny mezi zachránce.

§ 57.

(1) Úhrada odměny se rozvrhne na zachráněné hodnoty podle předpisů o rozvrhu společné havarie.

(2) Zachráněné osoby nejsou povinny vyplatit odměnu za svou záchranu.

HLAVA VIII.

Omezení odpovědnosti provozovatele lodí.

§ 58.

(1) Provozovatel lodí odpovídá omezeně:

- a) u nároků na náhradu všech škod způsobených zaviněním velitele lodí, ostatních členů lodní posádky, lodivoda nebo jiné osoby sloužící na lodi při plnění jejich povinností, zejména škod vzniklých nesplněním smlouvy o přepravě nákladu v době mezi naložením a vyložením zboží;

- b) u nároku na náhradu za poskytnutou pomoc;
- c) u nároků na náhradu ze společné havarie;
- d) u nároků z právních úkonů, jež velitel lodi učinil v mezích svých zákonných oprávnění (§§ 38 až 41).

(2) Omezení neplatí:

- a) v případech, kdy provozovatel lodi vykonával na lodi funkci velitele;
- b) u nároků uvedených v odstavci 1 písm. d), jestliže právní úkony velitele lodi byly vyvolány nedostatečným nebo nesprávným vystrojením nebo zásobením lodi anebo doplněním posádky při zahájení plavby.

§ 59.

(1) Pro případy uvedené v § 58 odst. 1 písm. a) stanoví meze odpovědnosti provozovatele nařízením ministr dopravy v dohodě s ministrem financí.

(2) V ostatních případech omezené odpovědnosti odpovídá provozovatel do částky, kterou tvoří cena lodi, přepravné, jízdné, náhrady příslušející této lodi ze společné havarie, jakož i jiné náhrady za škody způsobené na lodi po započetí cesty a ještě neopravené a náhrada za poskytnutí pomoci. Na místo zaplacení ceny lodi může provozovatel přenechat loď věřitelům. Jde-li o loď, která je ve vlastnictví státu nebo socialistické právnické osoby, je k přenechání lodi věřitelům třeba souhlasu ministerstva dopravy.

§ 60.

Ocenění lodi se provede:

- a) u nároků ze srážky lodí, ze společné havarie anebo z jiných nehod podle stavu lodi v době příplutí do nejbližšího přístavu; při tom se nepřihlíží ke snížení ceny lodi vzniklému další nehodou, která nesouvisí s nehodou, z níž je nárok odvozován;
- b) u nároků týkajících se nákladu, s výjimkou případů uvedených pod písm. a), podle stavu lodi v přístavu určení nákladu nebo v přístavu, kde byla cesta přerušena; byl-li náklad určen pro několik přístavů, provede se ocenění podle stavu lodi v prvním z těchto přístavů;
- c) ve všech ostatních případech podle stavu lodi v době příplutí do přístavu určení.

§ 61.

Ujednání stran o dalším omezení odpovědnosti provozovatele lodi nemají právních následků.

HLAVA IX.

Přednostní nároky.

§ 62.

Z ceny lodi, z přepravného a jízdného za cestu, při níž nárok vznikl, a z náhrady příslušející provozovateli lodi z důvodu společné havarie nebo za poskytnutou pomoc musí být přednostně uspokojeny tyto nároky v následujícím pořadí:

1. nároky lodních zaměstnanců z pracovního poměru, nároky z národního pojištění a nároky na náhradu škody způsobené zraněním nebo usmrcením osob, pokud všechny tyto nároky vznikly při provozu této lodi,
2. přístavní poplatky z lodi a platy za služby poskytnuté v přístavu,
3. nároky za poskytnutou pomoc a příspěvky připadající na loď při společné havarii,
4. nároky na náhradu škody způsobené provozem lodi,
5. nároky vzniklé z právních úkonů velitele lodi v mezích jeho zákonných oprávnění (§§ 38 až 41).

§ 63.

Z ceny nákladu neodevzdaného příjemci, náhrady za poškození nákladu a náhrady ze společné havarie připadající na náklad musí být přednostně uspokojeny tyto nároky v následujícím pořadí:

1. přístavní poplatky týkající se nákladu a platy za služby poskytnuté v přístavu,
2. nároky za poskytnutou pomoc a příspěvky připadající na náklad při společné havarii,
3. nároky vzniklé z právních úkonů velitele lodi v mezích jeho zákonných oprávnění (§§ 38 až 41),
4. nároky na přepravné.

§ 64.

Náklady soudního řízení včetně nákladů exekučních a výdaje vynaložené ve společném zájmu věřitelů k zachování lodi nebo jejího nákladu uspokojují se před nároky uvedenými v §§ 62 a 63.

§ 65.

(1) Nároky se uspokojují podle pořadí postupně.

(2) Nestačí-li rozdělovaná podstata, uspokojí se nároky, které mají stejné pořadí, poměrně.

(3) Z nároků uvedených v § 62 č. 3 a 5 a v § 63 č. 2 a 3 uspokojí se nárok později vzniklý před nárokem vzniklým dříve.

§ 66.

Nároky uvedené v §§ 62 a 63, týkající se poslední cesty, se uspokojují přednostně před stejnými nároky z předchozích cest; nároky uvedené v § 62 č. 1, týkající se několika cest, mají stejné pořadí jako tyto nároky z poslední cesty.

§ 67.

Nárok na přednostní uspokojení z přepravného a jízdného a z náhrady příslušející provozovateli lodí za pomoc poskytnutou před ukončením cesty, zůstává zachován do doby, dokud příslušné částky nebyly ještě zaplacený nebo odevzdány velitelem lodí provozovateli lodí nebo jiným osobám zmocněným provozovatelem lodí k převzetí zmíněných částek.

§ 68.

Nárok na přednostní uspokojení z ceny lodí nebo nákladu zaniká exekucním prodejem lodí nebo nákladu, jakož i uplynutím jednoho roku u nároků uvedených v § 62 č. 1 až 4 a § 63 č. 1, 2 a 4 a po uplynutí šesti měsíců u nároků uvedených v § 62 č. 5 a v § 63 č. 3. Lhůty se počítají ode dne vzniku příslušného nároku.

HLAVA X.

Promlčecí doba.

§ 69.

(1) Promlčecí doba trvá jeden rok:

- a) u nároků vyplývajících ze smluv uzavřených velitelem lodí na základě jeho zákonných oprávnění (§§ 38 až 41);
- b) u nároků z postihu podle § 48 odst. 2; promlčení počíná dnem zaplacení příslušné částky;
- c) u nároků vyplývajících z přepravních smluv; jde-li o přepravu cestujících a cestovních zavazadel, počíná promlčení dnem příjezdu lodí do místa sjednaného smlouvou a jestliže loď nedojede, dnem stanoveným pro příjezd lodí; u přepravy zboží počíná dnem dodání zboží, a nebylo-li zboží dodáno, dnem, kdy mělo být dodáno.

(2) Promlčecí doba trvá dva roky:

- a) u nároků na náhradu škody způsobené srážkou lodí;

- b) u nároků vzniklých z poskytnutí pomoci;
- c) u nároků vyplývajících ze společné havárie; promlčecí doba neběží po dobu sestavování rozvrhu (dispaše).

HLAVA XI.

Ustanovení závěrečná.

§ 70.

Ministr dopravy v dohodě se zúčastněnými členy vlády vydá podrobné předpisy k provedení tohoto zákona a předpisy nutné k provedení mezinárodních smluv.

§ 71.

(1) Zrušují se všechny dosavadní předpisy o věcech upravených tímto zákonem.

(2) Do vydání předpisů podle tohoto zákona se postupuje přiměřeně podle předpisů dosavadních, pokud neodporují tomuto zákonu.

§ 72.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953; provede jej ministr dopravy v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Pospíšil A. v. r.

62.

Zákon

ze dne 29. října 1952

o rybářství.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Oddíl I.

Úvodní a všeobecná ustanovení.

§ 1.

Účel zákona.

Účelem tohoto zákona je upravit podle zásad socialistického hospodaření chov ryb a jiných vodních zvířat v tekoucích vodách i rybničních tak, aby přispíval k dalšímu zlepšení výživy pracujících.

§ 2.

Rybářské právo v tekoucích vodách a hospodaření v rybnících.

(1) Rybářství se provozuje:

- a) výkonem rybářského práva v tekoucích vodách,
- b) hospodařením v rybnících.

(2) Rybářské právo opravňuje chovat, hájit, lovit a přivlastňovat si v tekoucích vodách ryby, raky a perlorodku říční a ostatní škeble.

(3) Ustanovení tohoto zákona o rybářském právu v tekoucích vodách platí též o rybářském právu v přehradách, jezerech, propadlinách vzniklých těžbami, odstavených ramenech vzniklých regulací a tůních. V pochybnostech, zda jde o tekoucí vody nebo rybník, rozhoduje okresní národní výbor.

Oddíl II.

Rybářské právo v tekoucích vodách.

§ 3.

Zestátnění rybářských práv.

(1) Rybářské právo v tekoucích vodách patří státu. Rybářská práva, která dosud patřila jiným osobám, zanikají bez náhrady.

(2) Dosavadní nájemní smlouvy o rybářských právech se zrušují; z důvodu tohoto zrušení mají nájemci nárok jen na vrácení poměrné části nájemného, pokud bylo zapláceno předem.

§ 4.

Výkon rybářského práva.

Stát umožní výkon rybářského práva v širokém rozsahu pracujícím, a to prostřednictvím orgánů, jež stanoví ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem lesů a dřevařského průmyslu. V tekoucích vodách na pozemcích vojenské správy vykonává stát rybářské právo prostřednictvím odborných orgánů vojenské správy.

§ 5.

Rybářské revíry.

Ministerstvo zemědělství rozdělí v dohodě s ministerstvem lesů a dřevařského průmyslu tekoucí vody na rybářské revíry tak, aby se umožnil řádný a plánovitý výkon rybářského práva. Při tom provede v dohodě s ministerstvem lesů a dřevařského průmyslu též územní rozdělení výkonu rybářského práva mezi orgány stanovené podle § 4.

§ 6.

Rybářský hospodář.

Pro každý rybářský revír musí být ustanoven rybářský hospodář a jeho zástupce; ustanovuje je se souhlasem krajského národního výboru ten, kdo sám vykonává v revíru rybářské právo. Rybářský hospodář (zástupce) je povinen hospodařit podle hospodářského plánu a odpovídá za řádné hospodaření v revíru.

§ 7.

Rybářský lístek a povolenka k rybolovu.

(1) Kdo loví ryby v tekoucích vodách, musí mít při sobě rybářský lístek vydaný okresním národním výborem a povolenku k rybolovu vydanou rybářským hospodářem a je povinen se řídit rybářským řádem vydaným ministerstvem zemědělství.

(2) Ministerstvo zemědělství spolu s ministerstvem lesů a dřevařského průmyslu může ve výjimečných případech vydat povolenku, která opravňuje k lovu ryb na celém území státu. Tato povolenka nahrazuje jak rybářský lístek vydaný okresním národním výborem, tak i povolenku k rybolovu vydanou rybářským hospodářem.

§ 8.

Chráněné oblasti.

Pokud toho vyžaduje zájem chovu ryb (tření ryb, odchov rybího plůdku, přezimování a pod.), po případě chovu jiných vodních zvířat, může krajský národní výbor, a podle jeho zmocnění i okresní národní výbor, prohlásit části rybářských revírů za chráněné oblasti.

§ 9.

Přístup na cizí pozemky za účelem výkonu rybářského práva.

K výkonu rybářského práva mohou oprávněné osoby vstupovat na pobřežní pozemky, na něž není vstup zakázán v obecném zájmu. Jsou však povinny nahradit škodu způsobenou výkonem rybářského práva.

§ 10.

Výkon rybářského práva na pozemcích zaplavených při povodni.

Držitelé pozemků zaplavených při povodni nejsou oprávněni lovit ryby na těchto pozemcích a nesmějí činit opatření, jimiž by zabránili rybám vrátit se do tekoucí vody; mohou si přivlastnit jen ty ryby, které zůstaly na jejich po-

zemcích po opadnutí vody, jestliže rybářský hospodář do tří dnů po opadnutí vody neučinil opatření k záchraně ryb.

§ 11.

Ochrana rybářství.

Při projektování, budování, provozu a udržování vodních děl a zařízení a při jiném užívání tekoucích vod je nutno přihlížet k potřebám rybářství; platí o tom předpisy o hospodaření s vodami.

Oddíl III.

Hospodaření v rybnících.

§ 12.

Držitelé rybníků, pokud jsou způsobilé pro chov ryb, jsou povinni udržovat rybníky v řádném hospodářském stavu a řádně v nich hospodařit.

Oddíl IV.

Ustanovení společná, přechodná a závěrečná.

§ 13.

Zavádění chovu nových druhů ryb a jiných vodních zvířat.

Zavádět chov ryb a jiných vodních zvířat, které nebyly dosud chovány ve vodách Československé republiky, lze jen se souhlasem ministerstva zemědělství, které jej udělí v dohodě s ministerstvy školství, věd a umění, lesů a dřevařského průmyslu a zdravotnictví.

§ 14.

Výkon rybářského práva v pohraničních územích.

Pokud mezinárodní smlouvy mají o výkonu rybářského práva v pohraničních územích a ve vodních tocích prohlášených za mezinárodní toky zvláštní ustanovení, platí tato ustanovení.

§ 15.

Přechodná opatření.

(1) Rybářské lístky, průkazy a oprávnění k výkonu rybářských práv a povolenky k rybolovu, vydané podle dosavadních předpisů, pozbývají platnosti dnem 31. prosince 1952.

(2) Dosavadní uživatelé rybářských práv jsou oprávněni a povinni rybářská práva řádně vykonávat do doby, kdy se ujmou výkonu rybářského práva orgány stanovené podle § 4.

(3) Opatření učiněná podle tohoto zákona před jeho účinností pokládají se za učiněná podle tohoto zákona.

§ 16.

Prováděcí předpisy.

Ministerstvo zemědělství vydá v dohodě se zúčastněnými ministerstvy a po slyšení Ústřední rady odborů podrobné předpisy k provedení tohoto zákona. Při tom může zejména stanovit, která jiná vodní zvířata, než zvířata uvedená v § 2 odst. 2, jsou předmětem rybářského práva, dobu hájení jednotlivých druhů ryb a jiných vodních zvířat, způsoby a podmínky jejich lovu a zákonnou míru ryb, způsob hubení, po případě chovu zvířat ohrožujících chov ryb a jiných vodních zvířat, podrobnosti o hospodaření v rybnících, o umělém chovu ryb a o způsobilosti odborných pracovních sil v rybníčním hospodářství a v umělém chovu ryb, dále upravit podrobnosti o tvoření rybářských revírů, o vyznačení a změnách jejich hranic a jejich pronajímání a hospodaření v nich, způsobilost rybářského hospodáře, vydávání rybářských lístků (zejména komu nesmí být rybářský lístek vydán, komu může být jeho vydání odepřeno), vydávání povolenek k rybolovu, zřizování chráněných oblastí a jejich vyznačení v přírodě a uložit povinnost ustanovit přísežného hajného k ochraně rybářství.

§ 17.

Zrušovací ustanovení.

Zrušují se předpisy, které odporují ustanovením tohoto zákona, zejména

1. zákon č. 22/1885 čes. z. z., o některých opatřeních ke zvelebení rybářství ve vnitrozemských vodách, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících,
2. zákon č. 58/1885 ř. z., o úpravě rybářství ve vodách vnitrozemských,
3. rybářský zákon č. 62/1896 mor. z. z., ve znění předpisů jej měnících a doplňujících,
4. zákon č. 79/1882 mor. z. z., o některých opatřeních ke zvelebení rybářství ve vnitrozemských vodách,
5. zák. čl. XIX/1888, o rybářství,

6. vládní nařízení č. 306/1936 Sb., o úpravě rybářství v zemích Slovenské a Podkarpato-ruské,
7. vládní nařízení č. 5/1942 Sb., o částečné úpravě rybářství,
8. vládní nařízení č. 167/1943 Sb., kterým se částečně upravuje obhospodařování rybníků.

§ 18.

Účinnost.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953; provede jej ministr zemědělství v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Nepomucký v. r.

63.

Vládní nařízení

ze dne 4. listopadu 1952,

o zřízení vysoké školy ruského jazyka v Praze.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 3 a § 7 odst. 3 zákona č. 58/1950 Sb., o vysokých školách:

§ 1.

(1) Dnem 1. září 1953 se zřizuje vysoká škola ruského jazyka v Praze.

(2) V čele této vysoké školy je rektor a rada vysoké školy.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr školství, věd a umění v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Příloha Sbírky zákonů republiky Československé

Příloha k částce 34.

Vydána dne 17. listopadu 1952.

Cena Kčs 1.50.

O B S A H:

Z á k o n o p o v o l á v á n í n á h r a d n í k ů p o s l a n c ů S l o v e n s k é n á r o d n í r a d y.

*Úřední české znění zákona č. 58/1952 Sb., o povolávání
náhradníků poslanců Slovenské národní rady.*

Zákon

ze dne 29. října 1952

o povolávání náhradníků poslanců Slovenské národní rady.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Ustanovení § 10 zákona č. 168/1948 Sb., o doplnění Slovenské národní rady podle výsledku voleb do Národního shromáždění, se mění a zní:

„§ 10.

(1) Uprázdnil-li se mandát, povolává se za poslance Slovenské národní rady náhradník z osob uvedených na listině, sestavené Ústředním akčním výborem Slovenské národní fronty. Náhradníka povolává pověřenec vnitra na návrh Ústředního akčního výboru Slovenské národní fronty.

(2) Do listiny se mohou pojmout jen osoby volitelné do Národního shromáždění.

(3) Listina musí obsahovat jméno, příjmení, zaměstnání a bydliště všech náhradníků. K listině třeba připojit vlastnoručně podepsané prohlášení všech náhradníků, že se svým zařazením do listiny souhlasí a že jsou volitelní (odstavec 2).

(4) Povolání náhradníka vyhlásí pověřenec vnitra v Úředním věstníku.“

Čl. II.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr vnitra.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Nosek v. r.

